

Hyde Park

Buletin informativ săptămânal

Se distribuie gratis duminica la amiază pe Aleea Clasicilor

www.curaj.net

Nr. 85, 20 februarie 2005

Colaborarea voluntară cu Radio Sîngera continuă

Emisiunea Dialog în direct cu ascultătorii de la postul public Radio Sîngera împlinește cinci luni de emisie. În fiecare sîmbătă seara de la ora 18 la 20 deschidem telefonul și încurajăm oamenii să-și spună durerile și bucuriile. În ultima vreme am renunțat să mai propunem teme, subiecte de discuție, nu mai acordăm nici premii pentru cel mai bun discurs. Am decis să verificăm dacă ascultătorii noștri sunau pînă acum pentru remunerare: cărți, hărți, reviste, calendare, sau pentru că au nevoie să comunice semenilor gîndurile, atitudinea lor. Am constatat că acum sună mai puțini copii, adolescenți – publicul de bază al postului (care conține în grila de emisie mai mult programe făcute de tineri voluntari). Publicul nostru se maturizează, avem acum ascultători permanenți, vorbitori cu experiență, tot mai mulți cetățeni care încearcă să reflecteze lucid și să se exprime curajos.

La ultima emisiune un cetățean s-a plîns că a fost luat în cătușe de poliție din școală cînd s-a dus să-și vadă copiii și a fost dus la sectorul de poliție din sat, unde a fost reținut toată ziua. Consideră că asta e încălcare a drepturilor omului, dar l-am ocărît că nu știe de ce anume era acuzat, că nu a citit procesul verbal pe care l-a semnat, că nu a insistat la judecată să afle de ce este purtat pe drumuri. După care au început să sune consătenii și să comenteze înfierbîntat acest subiect. Unii au criticat și ei petiționarul... pentru că e baptist, niște profesoare l-au acuzat că are o grijă exagerată pentru copiii săi și că nu știe să soluționeze diplomatic problemele, altcineva ne-a acuzat pe noi că favorizăm pe unii vorbitori. A sunat fiica discutată și s-a plîns că o bat învățătorii și colegii. Unii tineri o acuzau că trișează, că s-a grăbit să se plîngă părinților. În această situație am formulat dilema: e bine să spui lumii dacă ți-e rău sau e mai bine să înduri în tăcere? Chiar cel care a lansat discuția a zis în finalul discursului său că trebuie de iertat, unii dintre vorbitori au declarat după el că nu e bine să se discute public o astfel de problemă, pentru că se face satul de rîs. Noi considerăm că e o șansă fericită să ai un post de radio în sat și, așa ca în familie, și în întreaga societate, o problemă e mai bine să o mediatizezi, să o discuți public pentru a contribui la rezolvarea ei definitivă, decît să o mușamalizezi, contribuind astfel la permanentizarea ei.

De azi înainte promitem să publicăm aici cele mai interesante discursuri ori dezbaterile pe cele mai fierbinți teme. Veți găsi acele materiale și pe pagina nouă de internet a postului la www.curaj.net/singera.

Mărtisor civic la biblioteca Alba Iulia

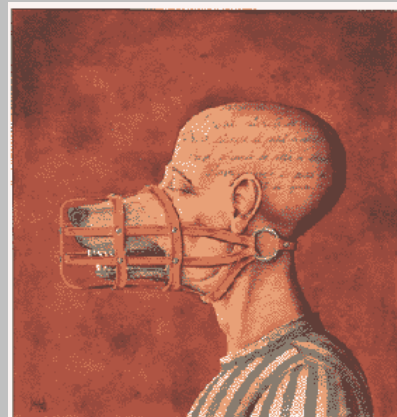
Ultimele noastre propuneri pe marginea alegerilor de luna viitoare au fost comentate în fel și chip de membrii și simpatizanții organizației, dar au fost trecute cu vederea de presă și ignorate de cei responsabili pentru buna desfășurare a scrutinului. Clasa politică a fost mai atentă pentru că în ajun de alegeri crește sensibilitatea și a unor cadavre politice, iată că unele dintre ele au preluat și amplificat sugestiile noastre, doar că CEC-ul a rămas surd deocamdată. Noi totuși continuăm colectarea de propuneri și observații de la cetățenii cu sau fără drept de vot, promitem să le publicăm pe toate ca să fie cunoscute unui număr mai mare de oameni, iar pe 1 martie, în prima zi de primăvară, vă invităm pe toți să discutăm comportamentul clasei politice în ajun de alegeri, să formulăm de comun acord un mesaj clar din partea noastră pentru concurenți, alegători și viitorii aleși. Veniți la Biblioteca Publică Alba Iulia de la Buiucani (bd. Alba Iulia 202, între ultima și penultima stație de troleibuz nr 22) la ora 17 (după orele de muncă, doar societatea civilă la noi se bazează mai mult pe voluntari, pe oameni care fac ceva util în timpul liber) ca să punem țara la cale. Va fi o masă rotundă (ori cu colțuri ascuțite, dar cu atmosferă degajată) pentru toți doritorii care vor să participe la o discuție lucidă despre condiția noastră de cetățean fără experiență într-un stat nou. ONG Hyde Park

În continuarea acestui subiect începem să publicăm azi la rubrica FORUM opinii interesante pe care le-am depistat pe un forum de discuții ca al nostru pe Internet:

Elkorg.blogspot.com

Sunt curios câți dintre voi ar considera oportună încheierea unui contract al omului cu statul, indiferent care ar fi el. Ați observat ce greu este să lupți de unul singur cu un sistem, care, culmea, trăiește din banii noștri. Aș propune încheierea unui contract între om și stat, în care omul să fie parte egală, astfel încât atunci cînd nu ți se acordă un drept, să poți să ți-l iei singur, în limitele acestui contract. De exemplu, plătești asigurare medicală, dar ești nevoit să dai șpagă, sau să-ți faci analizele pe banii tăi, sau să-ți iei medicamentele compensate, dar fără compensare, pentru că statul a "uitat" să vireze banii la timp. Dar nu uita în schimb să ți-i ia lună de lună. Prin contract să poți să oprești virarea acelor bani către stat, în limita sumelor plătite de tine.

Continuare în pagina 3, rubrica FORUM

© Pavel Botezatu (Romania)

Pe 19 februarie a avut loc ședința repetată de Consiliu HP la care se preconiza examinarea activismului în organizație. La această oră nu știm dacă s-a întrunit cvorum și dacă s-au adoptat decizii, puteți afla asta de la oricare dintre membrii Consiliului, ce știm sigur e că Ludmila Racu nu mai figurează printre cei 11 care conduc Hyde Park-ul. În virtutea noului regulament de funcționare a organului de administrație HP, chiar dacă e singura care nu l-a semnat, din cauza numărului de absențe acumulate, L.R. este înlocuită cu Sabina Vulpe, membru supleant care acum capătă drept de vot și obligații de consilier.

* * *

La 18 februarie a avut loc ședința de judecată în contencios administrativ la care s-a examinat prima dată dosarul nostru. Se simte o tensiune inexplicabilă în jurul acestui caz, M.Ciugureanu a amînat de cîteva ori procesul, iar ultima dată s-a consultat îndelung cu șeful înainte să ne primească în biroul 37. Reprezentantul ONG Hyde Park a cerut anularea dispoziției primăriei care ne încalcă nemotivat dreptul la un protest stradal perfect legitim, reclamatul argumentează că n-aveam teme să protestăm, de parcă ei decid. Judecătorul a amînat pe luni examinarea cazului cerînd să-i fie prezentat statutul organizației HP!

* * *

Informăm cititorii că Organizația Hyde Park a obținut permisiunea de pichetare a Primăriei Chișinău la data de 8 martie între orele 11-14.00, în semn de protest față de propunerea de înlocuire a denumirii Bulevardului Ștefan cel Mare din Chișinău și a altor străzi cu numele vechi, din perioada sovietică, inițiativă pentru care au votat aproape jumătate dintre consilierii municipali. Rușine să le fie!

Sunt de acord cu Anatol Hristea-Stan că mulți nu înțeleg că de fapt totul este în mâinile noastre și am putea fi și noi în rând cu lumea, dacă ne-am pune mintea în mișcare, să gândim cum să facem mai bine ca în sfârșit să ieșim și noi din prăpastia întunecată în care ne-a aruncat regimul totalitar comunist.

În primul rând, eu cred că trebuie să nu fim indiferenți, să fim conștienți, să ne iubim țara, să ne stimăm pe noi înșine, pe noi. Eu nu o dată am scris despre acest lucru, nimic nu vine așa de la sine, până nu lupti, nu obții rezultat.

Oare cetățenii basarabeni care sunt de vârstă înaintată nu-și amintesc cum erau satele noastre localizate în trecut? Se întindeau pe Valea Nistrului bătrân sorocean, Florești și alte localități, cuprindeau dealuri și păduri, râuri seculare, costișe cu vii și livezi bogate, câmpii mănoase, multe iazuri, văi și păduri, dar și înălțimi stâncoase, sate dese cu baștinași a căror istorie acuma se pierde în negura timpului. Noi n-avem dreptul să fim indiferenți, nu ne vor ierta urmașii și nici Dumnezeu.

Dacă ne considerăm creștini, să lăsăm obidele într-o parte de dragul țării, să ne unim, să ne iertăm unii pe alții doar fiecare creștin când merge să primească sfânta împărtășanie și e certat cu cineva e dator să ceară iertare, se iartă cu apropiată, cu vecinii și-apoi merge la sfânta împărtășanie. Dacă nu faci acest lucru, în zadar mai mergi la sfânta biserică.

Istoria noastră adevărată pe care o falsifică așa-numiții istorici ca V. Stati, Boico și alții ca ei și acel Piotr Șornicov, frate cu Igor Smirnov din stânga Nistrului, care actualmente este profesor de istorie la universitatea din Tiraspol și consilier al liderului regimului separatist I. Smirnov. Șornicov induce tineretului în eroare cu o istorie falsă, cred că va vani timpul să răspundă ei chiar și în fața rușilor pe care îi învață. Istoria este un lucru sfânt și nu suferă minciuna. Mă mai refer la populația de la sate. Se apropie alegerile, gândiți-vă bine ce alegeți, de 7 ori măsurați și o dată tăiați, nu uitați Holocaustul Roșu. Nu credeți în minciuna comunistă, fiți cu Dumnezeu și Sf. Cruce. Radio TV Moldova e în mâinile comunistilor. Să fi fost la Antena C un șef ca Oleg Brega, aveam și noi parte de opinii. Dar așa, alde Vasile State, care se teme ca nu cumva să se întâmple ceva cu omul în husă („celovec v futleare”, cac bî cego ne vîșlo, A. Cehov), au permis să fie închisă emisiunea „Vox populi”. Aceste persoane ca V. State sunt periculoși și fricoși. Lor nu le pasă de țară, nici cu dreptatea nu se-mpacă. Multe fapte bune au fost făcute de Iurie Roșca. Dar populația de la sate nu înțelege că comuniștii l-au ponegriț foarte mult. A pățit-o dl Roșca ca soacra cu nora când ceva era rău în gospodărie, se întreba cine a făcut răul. Soacra răspundea: nora, dar ea nu-i acasă, dar fusta ei e în cui. De cine sunt susținuți? De Uniunea Scriitorilor, de BMD? Nu uitați că M. Cimpoi e consăteanul lui Urechean. Doresc tuturor alegătorilor înțelepciune la alegeri.

T. Cozmin, fostă deportată

Jurnal 1 ianuarie 2005. L-au păcălit pe Tarlev cu contrabanda. Focurile de artificii de la Smirnov au făcut victime. Sute de mii de lei aruncați în vînt. Mulți calici au rămas după sărbătoarea asta.

3 ianuarie. Antena C își întreabă ascultătorii ce programe au ascultat și privit de sărbători. Răspuns: au chilit și au mîncat, la fundul Moscovei s-au uitat.

8 ianuarie. Medicii din Sîngera spun că radio Sîngera influențează asupra copiilor. Trebuie închis sau să-l facă în alt loc, numai nu în școală...

Gheorghe Munteanu, Sîngera

Mesaj electoral

Suntem în pragul alegerilor, ultimii 4 ani au trecut pentru unii cu desfătare, pentru alții cu chinuri și osîndă. În această perioadă, cei oropsiți au avut șansa să-și schimbe mentalitatea. Sper că măcar unii au înțeles că o guvernare comunistă poate fi apreciată cu o singură unitate de măsură: minciuna. Ei au minciuna în sînge încă de la strămoșii lor bolșevici. Imperiul Moscovit, acum regatul lui Putin, care a cotropit și pămînturile noastre în secolul trecut a semănat politică de înrobire și nimicire a popoarelor neruse. Această politică mîrșavă este continuată și de regimurile actuale. Emisarii lor și astăzi sunt angajate să poarte minciuna și răul în casele noastre. În acești patru ani ei au reușit să schimonosească istoria neamului, tradițiile creștinești, cultura națională, să palmuiască limba maternă și să transforme economia în dezastru. Nici socialismul stalinist nu era atît de antihrist. Uniunea Sovietică a înțeles că trebuie să trăiască în armonie culturală și economică cu popoarele ocupate de armata roșie. Pentru aceasta s-au scris o sumedenie de dispoziții și decrete despre problema națională, dezvoltarea limbii și culturii, chiar și a economiei, ținînd cont de tradițiile și condițiile de dezvoltare ale fiecărei republici în parte. Cu toată supravegherea strictă a Cremlinului se făcea cîte ceva bine. Acum e mai rău. Țara și poporul trebuie să-și schimbe mentalitatea. Trebuie să ne hotărîm la care comunitate aderăm: la cea ruso-belorusă sălbatică și săracă sau la cea europeană, civilizată și prosperă. Intelectualii înțeleg că guvernanții mint. Țărănimea și, mai ales, populația de vîrstă a treia. Este dezinformată sau neinformată și e mai ușor manipulată. Ei văd doar cum conducerea majorează salariile, bursele, pensiile, dar nu văd că bugetul statului plesnește din toate părțile. Cresc prețurile vertiginos la energia electrică, comunicații, transport, apă, căldură, produsele alimentare se scumpesc în fiecare zi, dar oamenii nu văd asta și se lasă orbiți iar de promisiunile electorale deșarte ale unor concurenți. Dacă printre alegători ar exista mai mulți oameni cu judecata normală, care să-i întrebe pe candidați cu ce scop fac ei aceste promisiuni, politicienii ar minți mai puțin. Un om cu minte clară vede și înțelege că aceste majorări duc la creșterea prețurilor, că șefii de întreprinderi, cei de la bănci și finanțe, care sunt plătiți mai bine, tac, fiindcă lor nu le pasă de nimic. Dar nu înțeleg de ce tac cei mulți și păcăliți. De ce tac cei din opoziție? Nu cumva în ultimii 15 ani s-au îmbogățit și ei, făcînd figurație prin parlament? Cred că e necesar să fie schimbată actuala lege electorală, pentru că acum și conducerea, și opoziția e la fel: Andronic e un pungaș, Snegur – un ipocrit, Diacov și Lucinschi sunt niște șmecheri, Voronin și ai lui sunt bolșevici, unii ca Stepaniuc – trădători, Mișin și alții sunt mancurți. Veșnic în opoziție – Urechean, Roșca, Braghîș și alții. Rid de noi și găinile. În 15 ani de suveranitate nu suntem în stare să schimbăm nimic. Nici în economie, nici în cultură, nici în mentalitatea oamenilor. Vorba ceea, cum am fost, așa am rămas, săraci în toate. Schimbări în bine vor fi doar atunci cînd ne vom sătura de dormit.

Ion Cojocaru, pensionar, Criuleni

Poezia aceasta a fost scrisă de nepotul meu, cu ajutorul tatălui său. T. Cozmin

Aud pași. Pași aprigi și grei.
Sunt pași ai părinților mei.
Sunt pași din trecut,
Prin văltoare și chin ne-au dat și-nceput.

La-nceput e tot greu să pășești,
Cum ar fi ca să îmbătrânești.
Căzând, lunecând, cu sprijin toți ne ridicăm,
Să știm a mulțumi. La bine sperăm.

Un pas chibzuit și bine gândit
Îți lasă o urmă, după cum ai trăit.
Aud pași. Pași aprigi și grei.
Sunt fericit, sunt pași ai părinților mei.

Iulian și Pavel Condrea

Săptămîna trecută, într-o emisiune de la ProTV am auzit-o pe Angela Gonța spunînd că Rusia ar fi de acord să semneze pactul de stabilitate cu RM, dacă Voronin ar accepta planul de federalizare propus de Kozak. Ca cetățean al acestei republici, cred că Rusia ar face mai bine să uite de acest proiect pe care nu-l acceptă majoritatea locuitorilor băștinași, să nu se mai amestece în treburile noastre interne. Nu de alta, dar o să începem să cîntăm într-o zi rugămîntea cu lacrimi în ochi a celebrului nostru interpret regretat, Ion Aldea-Teodorovici, ”lăsați-ne odată-n pace”. Să își vadă mai bine de problemele lor interne pe care le au o grămadă, complicate.

Anton Răut, Chișinău

Vă comunic că primesc regulat buletinul informativ pe care mi-l trimiteți și vă mulțumesc foarte mult pentru acest gest. Îl citesc și răscesc pînă la ultima literă, apoi îl transmit unor învățători, care, la rîndul lor, fac la fel. Vă simt bătăile inimii nemulțumite de comportamentul nedemn în activitatea unor colegi, dar să aveți în vedere că totul se cerne și încă se va cerne. S-a cernut cerul și satana din înger luminat, s-a făcut diavol întunecat. Și, fiind aruncat în jos, pe pămînt a mai atras și pe a treia parte din îngeri după el. S-a cernut ceata apostolească, în urma căreia a căzut Iuda. S-au cernut sfintele soboare și a căzut Arie cu erezurile lui. S-a cernut credința în existența lui Dumnezeu și încă se mai cerne și azi, mai mult ca oricînd. Dar cel mai tragic este că se cerne preoțimea, care s-au dovedit a fi slabi de îngeri și după cum prezic cărțile sfinte, vor trece mulți de partea lui Antihrist, ba încă vor îndemna și pe enoriași să-i urmeze. S-au cernut cei ce ne-au ridicat pentru renașterea națională și n-au rezistat, au căzut aproape toți. S-au cernut scriitorii și a căzut al doilea Iuda – Ion Druță, cred că va cădea și idolul Badea Mior. Dar asta nu e tot. Scriitorii și ziaristii încă se vor mai cerne, că unii dinăștia făceau apeluri sfătuind pe români pe cine să-l aleagă președinte!!! Aceste sfaturi i-au demască, am aflat că sunt lingușitori și sunt gata de a săruta pantofii celor de la putere. Cred că trebuie să facem tot ce putem pentru a ne îndeplini datoria de patrioți, creștini și să ne păstrăm demnitatea.

Zic asta pentru că în aceste vremuri tulburi mulți politicieni și ideologi își pierd demnitatea pe nimic. Tot ce facem, să facem din sinceritate, convingeri, dragoste și să analizăm tot timpul bine dacă activitatea noastră este conform voinței lui Dumnezeu, ca nu cumva mai pe urmă să ne macine regretele. Decizia și rezultatul cernerii le va hotărî Dumnezeu. Să ne ajute Dumnezeu spre bine!

Gheorghe Rosca. Drăslăceni

FESTIVALUL SUFLETULUI 18 - 22 mai 2005

Asociația Arta de a trăi cu sediul în Iași, România, este deschisă spre colaborare în organizarea festivalului cu orice altă organizație sau Instituție care are un domeniu de activitate similar. Contact: Cristian Constantin Turcanu, Tel 0724372269, 0744544895 email suflet@artadeatrai.ro. Cu toate că aproape toți oamenii vorbesc despre suflet, realitatea ne arată că cei care știu cît de cît ce este sufletul sînt foarte puțini. Un număr foarte mic de oameni au cunoștințele și deprinderile necesare pentru a-și asigura o dezvoltare sănătoasă și pleneră a sufletului. Neglijarea sufletelor este cu atît mai mult accentuată într-o țară în care există mari probleme de ordin economic și educațional. Scopul festivalului este acela de a aduce în conștiința oamenilor necesitatea de a avea un suflet sănătos, pur și puternic, condiție de bază atît pentru dezvoltarea individuală, cît și cea socială. În cele cinci zile cît va dura Festivalul va fi organizată o sesiune de comunicări pe tema sufletului timp de 2-3 ore și o manifestare artistică. Suplimentar vom urmări să colaborăm cu presa pentru realizarea unor emisiuni specifice și pentru a publica unele articole de prezentare a Festivalului și a obiectivelor acestuia. În cadrul primei secțiuni, trezirea și dezvoltarea sufletului prin ARTĂ, intenționăm să organizăm un concert cu orchestra Filarmonicii din Iași, o piesă de teatru, un concert de arii și un concert susținut de coruri religioase.

(Continuare în pag. 4)

(Continuare din prima pagină) Apar mereu legi care spun "toti cetatenii trebuie să plătească cutare taxă sau impozit", dar nu spun aceste legi de unde bani. Statul, ar trebui să garanteze un anumit nivel de mediu de afaceri care să permită toate câte cere, dacă nu e așa, să plătească el, nu să mă facă pe mine să mă culc seara om cînstit și să mă trezesc infractor.

-Ar trebui garantat un loc sub soare fiecărui individ, indiferent cît de capabil este, nu să fii fugăr pe pămînt. Cum garantează Constituția dreptul la viață? Sunt doar vorbe goale! Dacă nu ai serviciu, îți pierzi casa și mașina, dacă nu ai nimic, ești arestat pentru vagabondaj, dacă nu plătești asigurare medicală, mori dracului! Și asta în condițiile crizei de supraproducție!

-Taxele și impozitele sunt o formă gravă de poluare a mediului social, împotriva căreia trebuie să acționăm neapărat. Eu văd acest fenomen nociv ca pe un neosclavagism, în care dacă nu faci ce ți se dictează ești mort. Este nevoie de ele, dar să se găsească o formulă unică de plată, nu să plătim mii de socotitori care să calculeze pana și fiecare loz-în-plic, de pe care, culmea, deja s-a belit un rînd de piele! Fiecare taxă sau impozit este discutabil(ă), pînă la urmă fiind doar necesitatea de a aduna bani la buget. Dar pînă acum nu s-a dovedit decît că bugetul servește numai unor oameni, care își impun cu acești bani punctul de vedere, nu că sunt reprezentanți ai cetățeanului. Formele de organizare socială cunoscute pînă acum, tind să atingă dimensiuni care să nu le mai permită menținerea propriilor granițe. Europeanizarea, apoi globalizarea, vor duce la un haos cumplit, dacă nu chiar o întoarcere la feudalism, cînd va fi căderea sub propria greutate, odată cu terminarea resurselor neregenerabile. Și cu cîtă suferință! Noi poate nu, dar nu mai departe decît copiii noștri vor prinde acele vremuri.

-Asistăm la o formă gravă de ocupare a omului, pus să nu gîndească ci să muncească. Dacă trebuie cu adevărat, s-o facă, dar dacă nu trebuie, de ce să ți se spună "fă și tu ceva acolo, indiferent ce, nu sta degeaba!". Aici mă refer la acele ocupații care nu aduc ceva util în viața omului decît că satisfac o piață prostită prealabil să cumpere acele false servicii. Dacă cineva vrea să trăiască în comuna primitivă, nu se mai poate. Nu are loc. Dacă vrei să trăiești în meditație, nu, că ești tulburat. Pe această meditație trebuie să plătești impozit. Pe stat cine-l trage la răspundere? S-au învățat de fapt unii oameni că pe bani publici se poate trăi bine și ne aburesc să cotizăm pentru asta. Unii vor zice că există deja mecanisme care limitează abuzul statului, dar vedeți mai bine că acestea servesc tot pe cei care dispun. Sunt mulți oameni care nu au bani să inițieze un proces în instanță. Sau de multe ori suntem dispuși să ne lăsăm păgubași din motiv că suma este prea mică și vom fi ridicoli. De ce, de ex. să plătim la fiecare schimbare de domiciliu la evidența populației, că nu în favoarea mea se face aceasta, iar dacă m-am mutat nu înseamnă că m-am schimbat și eu. De câte ori vor guvernării să schimbam pe banii noștri buletinele, pașapoartele, carnetele de conducere, cartea de alegator... Or să ne pună cipuri, care vor trebui și acestea schimbate, etc. Ce nevoie era de brevetul de familist? Oare nu țin de afacerea cuiva de sus? Ce protecție avem împotriva acestor abuzuri? Cînd am fost întrebare dacă sunt de acord? Cînd i-am ales? Dar 60 % din populație respinge ideea alegerilor, vedem din aceea că nu se duce la vot. Aducă taxa pentru drumuri în benzină, o fac uitată și apoi o mai adoptă odată. Alimentează artificial o inflație, ca să scoată banii din saltele și să încurajeze exportul totodată, dar pentru cei care-și protejează banii în bănci le impozitează dobînzile, ceea ce este de fapt impozit pe inflație și pe risc. Asta e chiar culmea! Noi cînd o să-i cerem statului bani pe risc? Dacă el garantează numai o parte din depozit, pîi să o spună din timp și numai pe acea parte să plătim!

Se mai pot spune multe, vă las pe dvs. s-o faceți. Concluzia asta este: dacă statul cere bani buni, să presteze servicii bune în schimbul lor, altfel respectarea legii nu mai este obligatorie pentru cetățean. Dar pentru a ști cum să procedezi în acest caz, fără să afectezi pe alții și fără să fii tras la răspundere, se impune încheierea un contract prealabil. Aștept răspunsurile dvs. cu propuneri pentru clauze și să încercăm să întocmim împreună un proiect de contract al cetățeanului cu statul, poate așa vom ajunge să simțim că trăim. Să vedem ce iese și cum ar arăta. Aș încerca s-o fac singur, dar sunt prea mic pentru un război atît de mare. Tocmai pe aceasta se bazează "dușmanul"!

C. Butnaru

Campanie electorală cu năbădăi

Duminică, 6 februarie, mă aflam pe Aleea Clasicilor, împreună cu hydeparkiștii. Am luat câteva zeci de buletine și le împărțeam oamenilor de pe Alee. În ziua aceea, însă, a avut loc un miting, organizat de un partid de opoziție, în Scuarul Operei. Am mers să distribui buletine și acolo, căci așa facem la diverse manifestări publice, cititorii buletinului HP fiind din partide diferite. Dădeam ziare doar celor care erau interesați să citească. După ce le-am dat pe toate, am fost să mai iau o partidă și am revenit. Oamenii nu-și dădeau rîndul la buletine. La un moment dat se apropie de mine un tip și mă apucă de gît. M-a împins cu putere, încît eram pe cale să cad în bazinul gol din fața teatrului. Îmi "ordonă" să stau pe loc și mă întrebă: "Cine ți-a permis să împarți aceste prostii?" Apoi ia câteva buletine și le rupe în fața mea. "Ce-i cu dumneata, dle? îl întreb. Măcar știți ce-i acesta?" O tînără aflată în apropiere se năpustește asupra mea, îmi smulge teancul de buletine din mîini și fuge. Cînd am scăpat de cel cu "prostiile", am căutat-o și i-am cerut să mi le întoarcă. Dumneai însă mi-a spus să nu aștept degeaba, căci ziarele sunt confiscate. M-am întors pe Alee și le-am povestit hydeparkiștilor aflați acolo ce mi se întîmplase. Nu le venea să creadă. Mariana m-a întrebant dacă îl pot identifica pe cel care m-a agreat și ne-am întors înapoi în scuar, însoțiți de Alina...

Ion Gorea (17 ani), Sîngera

...Cînd l-am găsit pe bătaș, m-am prezentat și l-am întrebant cine e, de ce l-a bruscat pe cel care distribuia ziare și l-am somat să ni le întoarcă, ele fiind proprietatea noastră. La început nega că l-ar fi atins pe Ion, dar apoi a recunoscut, scuza lui fiind că "el este unul dintre organizatori" și că așa reacționează el la "provocări". Cum l-a provocat tînărul care distribuia fără rea intenție niște ziare inofensive așa și nu a știut să explice. Insista că nu avem voie să ne aflăm acolo și să distribuim "provocațiile" noastre, să mergem în altă parte. Într-un tîrziu s-a recomandat drept Igor Lupulciuc (auzisem de el, dar mai apoi am aflat și că figurează pe lista electorală a partidului în cauză). I-am explicat că suntem o organizație neguvernamentală și apolitică, promovăm libertatea de expresie, că distribuim ziarele noastre la diferite evenimente la care participă (potențiali) cititori ai noștri, că ne aflăm într-un loc public, că nu are dreptul să se comporte în halul în care o face. Și că nu ni s-a mai întîmplat niciodată să suportăm asemenea reacții. L-am întrebant cum e posibil ca un om în toată firea, civilizată și mai ales "organizator", deci responsabil de ordine, să sară la beregata unui copil fără măcar să-l întrebant cine e, ce face, fără a vedea ce ține în mîini... I-am spus cam tot ce credeam despre asta. După o discuție destul de lungă, îndrăznesc să cred că l-am convins, era evident că se simte vinovat. Atitudinea lui era total diferită de cea inițială. Și-a cerut iertare de la Ion. A dat niște telefoane și a aflat unde sunt ziarele noastre "confiscate", ni le-a întors, apoi ne-a rugat să-i dăm și lui unul. I-am dat. Iar la plecare i-am recomandat să nu mai dea oamenilor în cap din prima, că doar, slavă domnului, am ieșit de mult de prin peșteri.

Credeam că episodul se consumase, însă a doua zi am primit un telefon interesant. La celălalt capăt al firului era o domnișoară, Olga, care a vrut să vorbească cu mine. Mi-a spus că e de la același partid și a ținut să ne asigure că le pare foarte rău pentru cele întîmplate cu o zi înainte și crede că am procedat corect cînd i-am cerut socoteală împriecinutului, iar la mijloc a fost o neînțelegere. De acord, am zis, e cam greu să te înțelegi cu un om care te ține de gît. Mi-a dat dreptate și și-a exprimat speranța că acest incident nu va afecta relațiile dintre Hyde Park și partidul lor (de parcă această relație ar exista!).

Oricum, vreau să cred că pînă la urmă au fost sinceri, au înțeles că acest comportament nu este demn de niște oameni educați și responsabili, mai ales dacă aceștia reprezintă un partid și intenționează să ajungă în parlament. Dar poate pur și simplu au vrut să evite publicarea cazului, cum i-am anunțat că vom face. Numai staff-ul electoral stie...

Mariana Gălescu

(Continuare din pag. 3)

Putem adăuga un concert de muzică electronică, un concert de muzică folk, un concert de muzică populară, un concert de muzică ușoară s.a. De asemenea, putem organiza expoziții de pictură și sculptură. În secțiunea a doua, trezirea și dezvoltarea sufletului prin CUNOAȘTERE va fi organizată în fiecare zi a festivalului o sesiune de comunicări care să dureze aproximativ 3 ore. Sesiunea de comunicări are două subsecțiuni speciale:

- a). una pentru elevii de liceu;
- b). una pentru studenți.

O comunicare poate să dureze între 20 de minute și o oră; materialul scris ar trebui să aibă 2-7 pagini format A4, scris la un rînd cu Times New Roman de 12. Toate materialele scrise, inclusiv cele ale elevilor și studenților, trebuie trimise pînă la data de 17 aprilie în format electronic pe adresa de email: redactie@artadeatrai.ro sau prin poștă pe adresa: Asociația Arta de a trăi, O.P. 1, C.P. 19, Iași, România. Toate materialele trebuie însoțite de o declarație prin care sînteti de acord ca textul dumneavoastră să fie tipărit în volumul care va fi editat cu prilejul acestui festival de către editura Asociației Arta de a trăi. În finalul textului sau pe o pagină separată veți scrie: Sînt de acord ca esul cu titlul ... să fie inclus în volumul care va fi editat cu prilejul Festivalului Sufletului fără a primi nici o remunerație legată de dreptul de autor. Și apoi semnați.

Puteți să trimiteți materiale chiar dacă nu aveți posibilitatea ca în perioada 18-22 mai 2005 să fiți în Iași pentru a vi le susține în cadrul sesiunilor de comunicări. Materialele care nu vor fi prezentate în cadrul festivalului vor fi incluse totuși în volumul care va fi editat cu acest prilej. Fiecare autor va primi gratuit un exemplar din acest volum.

Țara mea, Moldova mea,
Treci Prutul la soră-ta,
Apa trece, apa vine,
Voi sînteti niște străine.

Cînd aveai deschis hotarul,
Ne mai mîngîiam amarul,
Dar de cînd ai ghimpi de foc
Eu trăiesc fără noroc.

N-am la cine să mă duc,
dușmanii ne fac bucluc.
Piară dușmanii din țară,
Să ne întîlnim la vară!

Victoria

* * *

Amicii

Scumpii mei "amicii"
Se jură că n-au lipici,
Dar încearcă să le lași vreo nadă
Ziua în amiaza mare te pradă.

Minciuna

Călare pe minciună
N-ai să ajungi pe lună,
Dar nici pe pămînt
N-ai să faci mare vînt.

Unui medic

De ți-i mutra înăcrită
Și de grimase iscălită
Nu te arăta vreo unui bolnav
Că îl vei îmbolnăvi mai grav.

Stefan Burov. Chișinău

Hyde Park

Buletin Informativ

Director : Mariana Gălescu

Redactori: Alina Didilică,

Oleg Brega

Adresa noastră:

MD 2000, Chișinău,

Căsuța Poștală 1

Tel. de contact:

(+373 22) 276884

(+373) 69350894, 69355122

Web: hp@iatp.md

www.curaj.net

Tipar: Bons Offices; Tiraj: 1500 ex.

Opiniile exprimate în buletin nu reprezintă neapărat punctul de vedere al ONG HP sau al redacției.

Această publicație este finanțată de către Secția pentru cultură și presă a Ambasadei SUA – Chișinău. Finanțatorul nu răspunde de conținutul acestui